



## Llegenda del robatori de la Vera Creu

Escolteu bé això que us diré que si ho sé, tampoc no ho sé, i si bé mai no ha passat bé podria ser veritat...

Corria l'any 1619, per ser més exactes el 6 de febrer. A Cervera era Festa Major i tothom es trobava a l'església per veure el reliquiari de la Vera Creu. Us en recordeu oi? Aquell trosset de la creu de Jesús que va portar un soldat a mossèn Jaume.

Aquest trosset, encara que era molt petit, tenia mooooolt de valor!!! Tant és així que el Joan Balaquer, un veí de Cervera que no tenia ni un tros de pa per menjar, el volia aconseguir fos com fos. Rumiaava i rumiaava:

- Com ho puc fer? M'he n'he de sortir! L'he d'aconseguir sigui com sigui!

En aquestes, el seu fill Josep que passava per allà, veient el seu pare molt preocupat, li va dir:

- Què li passa pare?
- Ai, no res fill meu, tinc un gran mal de cap! Estic rumiant com aconseguir els diners que necessitem i només se m'acudeix robar la Vera Creu per vendre-la al millor postor.
- Però què diu pare? S'ha tornat boig!
- Fill, només ens queda aquesta opció.

Dit i fet, en Josep com que era més àgil que el seu pare, va entrar d'amagat a l'església aprofitant la fosca nit d'un 17 de setembre, per robar la Vera Creu.

A trenc d'alba quan el mossèn passava per davant la capella de Sant Nicolau es va adonar que algú havia robat l'apreciada relíquia.



- Ens han entrat a robar! Lladres, lladres!

Tot Cervera va ser cridat a sometent per anar a buscar-los.

Poc temps després, en Josep, per ordre del seu pare, va reconèixer davant del mossèn que ell havia robat la relíquia perquè volia cobrar una recompensa.

Aclarits els fets, en Josep va ser condemnat a pena d'assots i desterrament de Catalunya a perpetuïtat! Al pare el van condemnar a mort i el seu cap va ser exposat dins una gàbia de ferro penjada a l'entrada de l'església, on encara avui es pot contemplar.

I mig món diu que sí i laltre mig diu que no. I aneu a saber qui té raó?  
I si el conte tha agradat, dónal per ben escoltat.